

Grafit a vakvezető kutya blogja, 42. rész. 🐾 [#grafitblog#](#)

Kedves Olvasóim!

Íme itt vagyok megint egy érdekes szösszenettel. 😊 Amiről ma szeretnék írni nektek, ezt a témát már egy korábbi részben érintettem, de hallottam gazdámtól egy olyan vicces történetet, ami arra sarkallt, hogy ismét billentyűt ragadjak, s megosszam veletek elosztatva némi téves információt velünk kapcsolatosan. 😬

A gazdim a minap arról mesélt, hogy egy négylábú társam egy külföldi egyetem kedvenceként élte minden napjait. Ez idáig természetesen hihető. Ez az eb bejárt a büfébe minden nap, ahol megkínálták mindenféle finomsággal. 🍷 Ez is stimmel idáig. Egy idő után megfigyelte, hogy a diákok pénzt adnak a megvásárolt falatokért, s arra a következtetésre jutott labrador társam, hogy ő is szerez valamilyen ajándékot, 🎁 ami ugyanolyan lapos, mint a pénz.

No kedves olvasóim, ez már nem hihető. 😬 Mi nagyon okosak vagyunk ugyan, ehhez kétség sem fér, de ahogy az ember sem tud repülni úgy, hogy kitárja a kezeit, mi sem vagyunk képesek ilyen összetett gondolkodásra. A történet pedig ekképpen folytatódott: A kedves eb társam, talált az udvarom faleveleket, s megörülve neki, rohanvást vitte a büfébe, hogy kifizesse az ételt, amit kapott. Ennek nagyon megörült mindenki, éljenezték őt, s ezekután már mindig fizetett ő is a büfében.

Nos ezt én úgy tudom elképzelni, hogy mi labradorok imádunk ajándékot adni gazdijainknak, vagy azoknak, akiket nagyon szeretünk, s ha pl. odaviszek a gazdámnak egy fadarabkát, aki ennek megörül, akkor érzem, hogy jót cselekedtem, tehát szaladok, s viszek még mást is amit találok, de nem azért viszem, hogy pl. kifizessem neki a vacsorámat. 😊 Arról már nem is beszélve, hogy miért is fizetném ki? Bolond is volnék, hisz simogathatnak, örülhetnek nekem, legyen elég ennyi.

Számos esetben lehet hallani ilyen történeteket, amik félrevezetőek. Itt is azt írta az újságíró, hogy labi társam konkrétan fizetni akart a kapott ételért, áh az kizárt.

😊 Biztosan vitt egy levelet mert azt talált hirtelen az udvarom, ezért kapott kekszet, tehát kicserélték a levelet a kekszre, s ebből lett a rendszer mert ez így mindenkinek jó volt. Nálunk Bodza is odaadja a papucsot, a póráz, s örül a keksznek, én is viszek sokszor ajándékot a gazdámnak mert vallom, hogy jó adni, de azért még annál is jobb kapni egy kis finomságot, de itt ez meg is áll. Vannak olyan filmek is, ahol mi kutyák szuper képességekkel vagyunk felruházva.🐾
Egyrészt ez nagyon megtisztelő számunkra, másrészt az a probléma ebben, hogy sokan hitelt is adnak ezeknek a fiktív dolgoknak, s természetesen azt várnák a saját kutyáiktól is, amit a filmben láttak, s mivel szegény négylábú társam nem tudja véghez vinni, akkor meg ki van kiáltva, hogy „jaj de buta vagy, nézd hogy csinálja ő a televízióban, te miért nem tudod ugyanazt megtenni?” Hogy tudná!

Jó példa erre, hogy amikor rendőr-kutyát mutatnak a TV-ben, aki pl. meglök egy gerendát, hogy ezzel majd útját állja a bűnözőnek, akkor az emberek azt hiszik, hogy ő képes volt egy ilyen összetett gondolkodásra, hogy képes volt felmérni, hogy meglököm a gerendát, az elkövető pedig nem tud továbbmenekülni. Ezekre mi nem vagyunk képesek.

Egyébként gazdimról is mint látássérült emberről is sokszor olyan dolgokat feltételeznek, amikre ő sem képes. Egyik ilyen, mikor azt mondják neki, hogy „Mondd meg, hogy milyen színű a hajam meg a szemem!” Van, aki azt hiszi, hogy erre képes egy látássérült, hogy van egy különleges képessége, elmondanám nektek, hogy ez sincs így. Ha belekarol valakibe, akkor a magasságát, súlyát kB. meg tudja állapítani, de azt, hogy fekete, vagy szőke haja van-e, vagy, hogy a szeme kék, avagy barna, áh azt nem.🙄

No remélem, hogy élveztétek ezt a részt is.

Most elköszönök.

Szép napokat kívánok nektek!❤️

Majaligeti Grafit 🐶

